

jeg, jeg tror paa manges Vegne, rettede til ham om at give Kongen et naturligt Navn.

Jeg skal ikke komme ind paa store politiske Betragtninger af den simple Grund, at den Side af Forhandlingen for min Grupper Vedkommende er saa dygtigt varetaget og saa godt behandlet af de to foregaaende Talere af min Gruppe. Men jeg vil dog fremsætte en almindelig politisk Bemærkning. Naar jeg ser ud over det danske Land, faar jeg det Indtryk, at der er to store politiske og økonomiske Magtfaktorer, nemlig Landbostanden og Arbejderstanden. Det danske Samfund og Folket som Helhed er vel tjent med, om der kunde komme et loyalt økonomisk Samarbejde i Gang mellem disse to Parter. Jeg, som selv er født paa Landet, har aldrig kunnet begribe, at vi ikke uden Hensyn til Partistandpunkter har kunnet opnaa et økonomisk Samvirke f. Eks. med Hensyn til vort Lands Forsyning med Levnedsmidler. Det er en komplet Urimelighed, at f. Eks. et saa uundværligt Fødemiddel som Mælken skal fordyres med 100 pCt. fra Landmandens Dør til Forbrugerne her i Byen. Jeg vil henstille til Medlemmerne af Venstre at være med i et Arbejde for, at de to Hovedretninger, de to Magtfaktorer i vort Samfund, den danske Arbejderklasse og det producerende Landbrug, maa kunne finde hinanden i et økonomisk Samarbejde til Gavn for begge Parter. Der er jo gjort en Begyndelse her i København ved Samarbejdet mellem Andelsbanken og Andelsboligselskabet, og jeg vil specielt henlede det ærede Medlem Hr. Pinstrups Opmærksomhed paa den gode Begyndelse, der dér er gjort. Jeg tror, at Lederne fra den Side, som Anders Nielsen, Svejstrup Østergaard, repræsenterer, gør det danske Samfund betydelig mere godt end Formanden for de samvirkende danske Landboforeninger, der holder Taler af den Beskaffenhed, vi for nylig har hørt om under denne Debat.

Jeg vil derefter vende mig til den højtærede Landbrugsminister og bede ham erindre, at han Gang paa Gang, siden han overtog sit høje Embede, har givet Tilsagn om at være Lejehusmændenes Beskytter. Denne Beskyttelse kan han yde ved i den nærmeste Tid at fremsætte det Forslag til Revision af Jagtloven, vi tidligere har drøftet her, hvorved Lejehusmændene i Herregaardsegnene — det er dem, der specielt er Tale om i denne Forbindelse — beskyttes mod Herregaardenes Vildt og

faar Lov til at høste Udbyttet af den lille Bedrift, der er dem overladt. Den højtærede Minister lovede i sidste Rigsdags-samling, at han i denne Samling vilde fremsætte Forslag til en Revision af Jagtloven, og jeg haaber, at han snart vil kunne opfylde dette Løfte. Ved en tilfredsstillende Revision af Jagtloven forstaaer jeg bl. a. dette, at Jagtret og Brugsret forenes. — Med Hensyn til Lejehusmændene i øvrigt maa jeg paakalde den højtærede Landbrugsministers Medvirken til, at den Lov, vi vedtog i 1919, hvorefter disse smaa Jordbrug skal gives i Leje eller Fæste paa mindst 8 Aar, ændres derhen, at den Sikkerhed, der her er ydet de paagældende, udstrækkes til at gælde for deres Livstid. Det var dog sikkert Rigsdagens Mening i 1919. Alle vi, der stemte for denne Lov, var dog sikkert enige om, at det var en Hovedopgave at bevare disse Brug for de nuværende Indehavere, og det vilde være højst beklageligt, om de, naar vi kommer til 1. April 1927 og denne Lov udløber, da skulde drives fra Hus og Hjem. Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister om at beskæftige sig indgaaende med dette Spørgsmaal, og jeg vil bede ham, som jeg har gjort før, om at yde Lejehusmændene al den Beskyttelse, der er mulig, under de Forhandlinger, der føres angaaende Oprettelsen af nye Kontrakter. Der staar i Loven af 1919, at Lejeafgiften ingen Sinde kan overstige 4 pCt. Ikke desto mindre forlanger man under Bregentved Gods af mange Lejehusmænd, at de skal skrive under paa Kontrakter, hvorefter der skal ydes 8 pCt. Jeg har sagt til disse Folk: Det er hverken Rigsdagens eller Ministeriets Skyld, at noget saadant sker, I skal klage til den Kommission, der er nedsat om den Sag. Men disse Mennesker har nu en Gang skrevet under, og mange af dem kan ikke tænke sig at rejse Sag. Beklagelsen taber naturligvis noget i Værdi, naar der er den Baggrund, jeg her nævner, at der er en Myndighed, de kan henvende sig til for at opnaa deres Ret. Men det er beklageligt, at man fra Godsejernes Side søger til en vis Grad at skræmme de paagældende til at gøre noget, som i Virkeligheden er i Strid med Loven.

Jeg har ogsaa tidligere paakaldt Ministerens Medvirken til at faa undersøgt, om ikke Fæstepligten i en Række Tilfælde uretmæssigt er borttaget for mange Brugs Vedkommende. Her tillader jeg mig at rette en Tak til en speciel Mand i Landbrugsministeriet, Fuldmægtig, Dr. Wilcke, som i alle de Sager, hvor jeg har henvendt